

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 mei 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de verkoop van aandelen van GIMV via een bankenconsortium en de plotse en onrealistische terugval van de koers

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Dinsdag 24 mei 2005

Voorzitter: de heer Sven Gatz

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.15 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de verkoop van aandelen van GIMV via een bankenconsortium en de plotse en onrealistische terugval van de koers

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verreycken tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de verkoop van aandelen van GIMV via een bankenconsortium en de plotse en onrealistische terugval van de koers.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb enkele vragen over de recente verkoop van 30 procent van de aandelen van de GIMV door de Vlaamse overheid.

Een eerste vraag die volgens mij nog niet afdoende is beantwoord, is wat de Vlaamse Regering met de opbrengst wil doen. Er is sprake geweest van een aantal fondsen onder de vleugels van de PMV, maar enige verduidelijking is gepast.

Een tweede vraag is hoe de Vlaamse Regering het verlies aan jaarlijks dividend zal compenseren. Volgens mijn informatie leverde het aanhouden van de GIMV-aandelen jaarlijks een dividend op van 24 miljoen euro. Dat valt uiteraard voor een gedeelte weg. Waar zal de compensatie worden gezocht?

Een derde belangrijke vraag betreft de wijze waarop de verkoop is gebeurd. Ik heb de schrif-

telijke versie van mijn vraag om uitleg ingediend op een moment dat de verkoop nog niet volledig was voltrokken. Enige aanvulling is dan ook op haar plaats. De verkoop is op een merkwaardige manier gebeurd. Volgens experts is het met dergelijk groot pakket aandelen het beste om in alle discretie contact op te nemen met grote instellingen of beleggers. Op die manier kan het hele pakket worden verkocht aan de reële koerswaarde. In een aantal gevallen kan men zelfs een bonus krijgen omwille van de omvang van het pakket.

De Vlaamse Regering heeft echter een andere strategie gevolgd. Ze heeft eerst een college van experts aangeduid dat blijkbaar lang met de zaak is bezig geweest. Het gevolg is dat de hele financiële wereld van de operatie op de hoogte was waardoor de koers geleidelijk is beginnen te dalen. Daarna is de verkoop uitbesteed aan een soort bankenconsortium. De dag voor de verkoop, met name op 10 mei, is de markt over de verkoop getipt waardoor de koers van het GIMV-aandeel plotseling spectaculair daalde van 38 euro naar 34 euro. De hoeveelheid verhandelde aandelen op de beurs verviervoudigde. Op het ogenblik dat de Vlaamse overheid de verkoop op 11 mei voltrok, noteerde het aandeel aan een absoluut onrealistische koers van 34 euro. Dat had minstens 38 euro moeten zijn, en experts zeggen me dat interne studies aantonen dat de inherente waarde van het aandeel in feite 42 euro is.

Wanneer we de opbrengst van de verkoop op basis van de koersen vergelijken, dan heeft de Vlaamse overheid en dus de belastingbetaler een minderopbrengst van 30 miljoen euro geleden. Dat bedrag is onmiddellijk verhuisd naar privé-instellingen, want de koers is op dit ogenblik al opnieuw gestegen tot de realistische koers van 38 euro. Ik heb daar enkele bedenkingen bij. Er wordt gezegd dat bepaalde leden van het bankenconsortium hun

Verreycken

grote cliënten de dag voordien hebben opgebeld om te zeggen dat de verkoop nakende was en dat het het moment was om te verkopen.

Mijnheer de minister, vindt u het toelaatbaar dat het consortium grote cliënten opbelt? Weet u welke banken dat gedaan hebben? Heeft de Vlaamse overheid dit fenomeen al laten onderzoeken? Welke gevolgen verbindt u hieraan? Neemt u zelf de politieke verantwoordelijkheid voor de verkoop van de GIMV-aandelen? Of zegt u dat de Vlaamse Regering het heeft doorgeschoven naar het college van experts dat de verantwoordelijkheid moet dragen?

Aangezien de verkoop al is voltrokken, zijn een paar van mijn vragen niet meer van toepassing. In de schriftelijke versie van mijn vraag suggereer ik bijvoorbeeld dat de GIMV ook liquide middelen had kunnen uitkeren aan de Vlaamse overheid, eerder dan over te gaan tot de verkoop van aandelen.

Mijnheer de minister, de begeleiding door het college van experts en door het bankconsortium heeft niet tot spectaculaire resultaten in het belang van de Vlaamse overheid geleid. Welke vergoedingen werden betaald aan de banken en aan dat college? Wie heeft het college uiteindelijk samengesteld? Hoe is de voorzitter geselecteerd en aangeduid? Wat is het totale bedrag dat de Vlaamse Regering heeft uitbetaald voor alle mogelijk kosten van plaatsing, begeleiding, studie, expertise en dergelijke?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik verontschuldig me ervoor dat het antwoord iets langer zal zijn dan de vraag. Ik wil de hele operatie duiden en alle stappen meegeven zodat er geen enkel misverstand kan ontstaan. Het verslag van deze vergadering is immers een belangrijk stuk in onze werkzaamheden. Het is van belang om het hele verloop van de procedure in kaart te brengen samen met het eindresultaat, zijnde de verkoop van 30 percent van de aandelen van de Vlaamse Participatiemaatschappij. De hele procedure is ondertussen inderdaad uitgevoerd.

Bij de vorming van de Vlaamse Regering in de zomer van 2004, in de beleidsnota 2004-2009 en in het kader van de begrotingsbesprekingen voor de initiële begroting 2005, is afgesproken om de plannen die in de periode 2000-2001 omwille van omstandigheden op de financiële markten op waakvlam werden gezet, te hernemen. Het doel was om een gedeelte van de GIMV-aandelen aangehouden door de VPM, te valoriseren.

Mijnheer de voorzitter, dit basisgegeven is in deze commissie genoegzaam bekend. Mijnheer Verreycken, vanzelfsprekend was het feit dat de Vlaamse Regering met de idee speelde om een aantal aandelen te valoriseren ook in de financiële wereld bekend. U zult me echter niet kunnen betrappen op het geven van enige persverklaring waarin ik een timing vooropstel of aangeef wat we met de opbrengsten zouden doen. Dat was immers niet aan de orde.

Een belangrijke dag was 24 december 2004. Toen heeft de Vlaamse Regering een besluit genomen met betrekking tot het beheer van sommige facetten van het economisch overheidsinstrumentarium. De nota werd goedgekeurd. Het besluit voorzag in de aanstelling van een college, dat belast werd met de aansturing van de valorisatie. Het college bestaat uit voorzitter Deschamps, de heer Daems en de heer Vriens.

Er werd geopteerd om te werken via een college van experts bestaande uit personen die in het verleden hebben bewezen over de nodige capaciteiten en knowhow inzake dit soort transacties en inzake de GIMV te beschikken. De heer Deschamps is zowel in de vorige als de huidige legislatuur belast met het opvolgen op mijn kabinet van dossiers die betrekking hebben op het overheidsinstrumentarium. Hij is tevens belast met de vereffening van Gimvindus en dus ook van de NV Textiel Vlaanderen en de NV Staal Vlaanderen. De heer Vriens is ook al gedurende jaren betrokken bij een aantal dossiers uit het overheidsinstrumentarium. Hij is voorzitter van de NV Gimvindus, die momenteel nog in vereffening is. De heer Daems beschikt uiteraard over de nodige kennis als voorzitter van de Vlaamse Participatiemaatschappij en als voorzitter van de GIMV. Hij is op dit moment ook voorzitter van de EVCA, de Europese associatie van venture capital. In het college werd dus competentie, ervaring, voorzichtigheid en wijsheid samengebracht.

Van Mechelen

In het besluit van 24 december 2004 van de Vlaamse Regering werd opgenomen dat het college belast werd met het opstellen van een operationeel plan. Dat plan moest door mij, als voogdijminister, worden goedgekeurd na overleg binnen de Vlaamse Regering. In de nota aan de Vlaamse Regering noch in het besluit van 24 december 2004 was er een exacte timing vastgelegd. In dergelijke gevallen bestaat steeds de vrees dat bepaalde nota's zouden uitlekken.

Zowel de leden van het college als de VPM werden van het besluit van de Vlaamse Regering in kennis gesteld op 4 januari 2005. Ook wat dat betreft, hebben we de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd.

In overeenstemming met artikel 7, paragraaf 1 van het besluit van 24 december 2004 werd het operationeel plan besproken in de Vlaamse Regering op 4 februari 2005 en nadien door mij definitief goedgekeurd. Het operationeel plan omvatte vijf belangrijke elementen waarvan de aard vooraf was vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004. Die elementen bevatten de krachtlijnen en de uitgangspunten. Ze vormen ook de verankering van de operatie. De doelstellingen waren niet alleen financieel van aard. Als een Vlaamse overheid overgaat tot valorisatie, dan is het heel belangrijk dat ze kijkt naar het belang en de doelstelling van de betrokken onderneming of ondernemingen. We hebben dat ook in het staal- en textieldossier proberen te doen.

Belangrijk in het operationeel plan was dat op een geobjectiveerde wijze een keuze zou worden gemaakt tussen drie mogelijke modellen van valorisatie. Het eerste model was de herplaatsing van aandelen in het publiek. De tweede mogelijkheid was de private plaatsing en de derde de verkoop van een significante participatie aan één strategische partner. Vanzelfsprekend zou daarbij in bepaalde gevallen een meerderheidsbonus kunnen worden geïnd. Hiervoor is in de loop van de maanden februari en maart 2005 een marktbevraging gebeurd in de vorm van schriftelijke indicatieve voorstellen.

Daarnaast omvatte het operationeel plan de basisaannames, de tolerantiemarges waarbinnen een en

ander moest gebeuren, de periode tussen de goedkeuring van de aanbeveling van het college en de uitvoering ervan, enzovoort. Het ging om praktische afspraken over de werking.

Het operationeel plan had ook oog voor de valorisatiecriteria die bij de operatie in acht moesten worden genomen. De criteria bestonden vooreerst uit de maximalisatie van de opbrengst voor het Vlaamse Gewest. Een later gunstig koersverloop van de GIMV is natuurlijk ook positief voor het Vlaamse Gewest. We kwamen van 70 procent. De overheid was nog steeds dominant aanwezig in de investeringsmaatschappij. Als dat aandeel minder dan 50 procent bedraagt, dan is er een heel andere marktconstellatie. Ik kom daarop straks terug.

Andere criteria waren de aantrekkelijkheid van de verkoopprijs van het aandeel en de verkoopvoorwaarden en de mogelijkheid om de aandelen in hun geheel te plaatsen, al dan niet in sequentiële stappen. Mijnheer Verreycken, een regering speculeert niet. Ze neemt de beslissing tot valorisatie, werkt een plan uit en volgt dat dan. Het gaat daarbij om de zekerheid en de timing van de transactie.

Het laatste criterium was de strategie van de verwervende partij tegenover de GIMV en de Vlaamse economie in het algemeen. Dat punt heeft zeer zwaar gewogen in het college. De vraag daarbij is aan wie de aandelen worden verkocht en wat ze met die aandelen denken te doen.

Bij het operationele plan was ook een indicatieve timing gevoegd. Die timing voorzag in een indicatieve marktbevraging tot het einde van maart 2005. Tot einde april werd tijd uitgetrokken voor het analyseren en formuleren van een aanbevelingsrapport over de transactiestructuur. Ten slotte werd een uitvoeringstermijn van maximum 4 maanden vooropgesteld. Achteraf bekeken heeft het college snel gewerkt en binnen de geplande timing.

De raming van de kosten waren eveneens opgenomen in het operationele plan. In 2000 waren op basis van een marktbevraging twee externe partijen voor de ondersteuning en begeleiding van de transactie aangeduid. Het ging enerzijds om Bank Degroof Corporate Finance NV en anderzijds om Baker & McKenzie voor de juridische ondersteuning. Deze aanduiding werd bevestigd. We heb-

Van Mechelen

ben de voorbije jaren altijd met hen gewerkt en ze waren goed op de hoogte van dit dossier.

De definitieve afrekeningen zijn nog niet binnen, maar de ramingen werden opgenomen binnen de contractuele voorwaarden voor financiering van de externe partijen. De vergoeding van Bank Degroof Corporate Finance NV werd in het meest ongunstige geval voor het Vlaamse Gewest of wanneer werd afgezien van de transactie, geraamd op 500.000 euro, inclusief BTW en kosten. De maandelijkse honoraria voor ondersteuning worden afgetrokken van dit bedrag. Bank Degroof Corporate Finance NV had daarenboven recht op een marktconforme succesfee naargelang het transactieschema dat zou worden gekozen.

De vergoeding van Baker & McKenzie werd geraamd op 58.000 euro, exclusief BTW, plus kosten. Niet inbegrepen was het onderhandelen van een mogelijke nieuwe aandeelhoudersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en een eventuele referentieaandeelhouder. Deze laatste clause is uiteraard omwille van de gekozen optie voor de transactiestructuur niet uitgevoerd.

De kosten voor het college werden op 65.000 euro geraamd over de periode tot einde juni 2005.

Het operationele plan werd aanvaard door de Vlaamse Regering en heeft geleid tot een volgende stap, namelijk een aanbeveling van het college conform het operationele plan aan de Vlaamse Regering op 23 maart 2005. Na de goedkeuring van dat operationele plan werd een marktbevraging georganiseerd in de vorm van schriftelijke indicatieve voorstellen. Een aankondiging daartoe werd gelanceerd op 8 februari 2005. Op grond van deze niet-bindende bevraging en de analyses door externe partijen, heeft het college een aanbeveling uitgebracht. Dit is ongeveer één maand vroeger gebeurd dan gepland. Waar we vooruitgang konden boeken, is dat ook gebeurd.

De aanbeveling heeft de drie mogelijke plaatsingsmodellen besproken. Er werd afgezien van het denkkader 'herplaatsing van aandelen in het publiek'. Bij het grote publiek bleek er minder de neiging te bestaan om GIMV-aandelen aan te kopen.

Er werd ook niet verder gewerkt met de 'verkoop van een significante participatie aan een strategi-

sche partner'. Het college van experts stelde: 'Het college had graag meer en duidelijker gedocumenteerde voorstellen gekregen van kandidaten-strategische partners. Inderdaad waren het aantrekken van een partner-investeerder in de GIMV én een verderzetting van de uitbouw van het bedrijf te verwachten, alsook een controlepremie op de prijs per aandeel. De marktbevraging heeft die verwachting inzake kwaliteit van de voorstellen echter niet ingelost.'

Wanneer dit denkkader zou worden gevolgd en er voor één strategische partner zou worden gekozen, dan moesten we 200 procent zekerheid hebben dat de partner het goed voorhad met de GIMV en de 'private equity' in Vlaanderen. De partner mocht zich niet focussen op het uitkleden van de GIMV in verschillende brokken om de rest dan in een ander vehikel te parkeren.

Er is geen enkel degelijk voorstel voortgekomen uit die twee denkkaders.

Het college heeft zich unaniem uitgesproken voor private plaatsing van bestaande aandelen van de GIMV ten belope van 30 procent, met een maximum van 45 procent, van het uitstaande kapitaal. Dit was gebaseerd op de niet-bindende marktbevraging waaruit bleek dat het mogelijk was om zoveel aandelen bij institutionele investeerders te plaatsen. Na bespreking met de kern van ministers op 25 maart 2005 werd deze aanbeveling door mij goedgekeurd. We zaten toen in een zeer gevoelige periode waardoor het dossier door het kernkabinet is behandeld.

U zegt dat de GIMV liquide middelen had kunnen uitkeren aan de Vlaamse Regering of aan de VPM, maar dat kan niet. Het is de bevoegdheid van de raad van bestuur van de GIMV te beslissen of ze met haar cash overgaat tot de aankoop van eigen aandelen, en niet die van de Vlaamse Regering.

De heer Eric Van Rompuy: Kunt u het derde denkkader nog eens toelichten?

Minister Dirk Van Mechelen: Het betreft private plaatsing bij institutionele beleggers waarbij men zich baseerde op de interesse en de aanbieding van een aantal private plaatsers. Ik kom daar straks op terug. Het was de bedoeling om het grote pakket van 6,9 miljoen aandelen bij institutionele investeerders te plaatsen.

Van Mechelen

Ik herhaal dat er drie mogelijkheden waren. Het eerste was het publiekelijk verkopen van de aandelen. Uit onderzoek bleek echter dat er bij het publiek geen bereidheid was om een dergelijk pakket aandelen op te nemen.

De tweede mogelijkheid was de financieel meest interessante, namelijk het zoeken naar één strategische partner. Die zou met 30 procent van de aandelen bijna de controle op de GIMV verwerven. Er zou dan een overeenkomst moeten worden afgesloten tussen de twee grote partners: de overheid en de strategische partner. Er moest dan een strategische partner worden aangetrokken die als ambitie had de GIMV uit te bouwen. Het mocht geen partner zijn die de GIMV voor andere doelstellingen wilde gebruiken, niet in het minst voor valorisatie. Iemand die zich aanbiedt, doet ook bijna een bindend voorstel. Als we die keuze hadden gemaakt, dan moesten we zeker zijn dat we zouden landen of de hele operatie zou weer voor één of twee jaar worden afgeblazen. Het college stelde vast dat de biedingen die niet-bindend waren binnengekomen vanwege strategische partners, onvoldoende garanties en perspectieven boden om erop in te gaan.

De heer Verreycken had ook een vraag over politieke verantwoordelijkheid. Laat het duidelijk zijn dat steeds de bevoegde minister verantwoordelijk is. Het spreekt echter vanzelf dat ik geen offertes heb gekregen, maar dat die zijn onderzocht door het college samen met Baker & McKenzie en Bank Degroof. Dat is niet de rol van de minister of de regering.

We hebben dus gekozen voor private plaatsing waarna moest worden onderzocht wie die zou doen. Bij de uiteindelijke operationalisering werd in eerste instantie een bindende bevraging gedaan bij de kandidaat-financiële instellingen die meegedaan hadden in de niet-bindende procedure voor private plaatsing. Het college heeft gekozen voor één van de volgende zes consortia: CSFB/Fortis/ING, KBC/Petercam/Dexia/Goldman Sachs, Hong Kong Shanghai Bank, Cazenove die eigenlijk JP Morgan is, Merrill Lynch en tot slot ABN-AMRO.

De keuze is in achtereenvolgende schiftingen gevallen op CSFB/Fortis/ING. Het college nam

op 18 april 2005 unaniem die beslissing. De commissie voor het bankenconsortium die het heeft gehaald, bedraagt 0,6 procent van de brutoverkoop. Bij de andere laatst overblijvende kandidaat bedroeg deze 1,2 procent, wat aanzienlijk meer is. De interne verdeling van de commissie tussen CSFB, Fortis en ING waarbij Bank Degroof NV zich heeft aangesloten, is: 28,33 procent voor CSFB, Fortis en ING en 15 procent voor Bank Degroof NV.

Wat de verkoopprocedure betreft, vermelden de notulen van het college een aantal elementen. Nadat op 18 april de keuze voor de plaatsing op het consortium CSFB/ING/Fortis was gevallen, werd onmiddellijk en parallel werk gemaakt van het opbouwen van de roadshows en van het uitwerken van de managementpresentatie. Op het moment dat er is beslist om privé te gaan plaatsen en dat het consortium gekend was, hebben we in overleg met het management, de voorzitter, de gedelegeerd bestuurder en zijn medewerkers een reeks roadshows gepland. De GIMV werd op alle internationale markten voorgesteld.

Gelijktijdig werd doorlopend naar de marktomstandigheden gepeild voor genoteerd papier in 'private equity'. Op het moment dat we met de operatie zijn gestart, werden de marktomstandigheden voor genoteerd papier in private equity gemonitord. De belangstelling was er. De prijs per aandeel en de marge voor koerswinst zouden doorslaggevend zijn voor de omzetting van belangstelling naar kooporders. Deze vaststellingen werden achtereenvolgens besproken door het college en het consortium op 22, 27, 29 april en 2 mei. Ze werden telkens bevestigd.

Er werd bepaald dat 6 volle dagen roadshow zouden nodig zijn. Dit werd met de GIMV afgestemd. Er werd overeengekomen dat de laatste roadshow zou plaatsvinden op 10 mei in Parijs. Bijgevolg werd voorwaardelijk beslist op 11 mei te mikken voor de plaatsing en ze in de mate van het mogelijke in één dag af te ronden. Desnoods zou ze worden doorgetrokken tot 12 mei. Omwille van beursomstandigheden hadden we er alle belang bij om die plaatsing in één dag af te werken.

In overleg met het consortium werd op 5 en 7 mei beslist af te zien van de verkoop van aandelen bovenop de 30 procent van het uitstaande kapitaal-GIMV. Er werd toen duidelijk gesteld dat 30

Van Mechelen

percent van de aandelen zou worden verkocht. Ik heb die informatie uiteraard gekregen. Ik heb toen op mijn beurt gezorgd voor een terugkoppeling. Bovendien werd met de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen de inhoud afgesproken van de publieke aankondiging net voor en onmiddellijk na de plaatsing, onder andere om de schorsing van de notering te vermijden. Dat wil dus zeggen dat iedere stap door het college werd besproken. In sommige gevallen is dat gebeurd met de voorzitter van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. Ze was zeer goed op de hoogte van de contouren en de wijze waarop de plaatsing zou gebeuren.

Op zondag 8 mei werd me gevraagd om er eventueel mee in te stemmen om in de aankondiging op te nemen dat de Vlaamse Gemeenschap bij monde van de VPM met de overblijvende aandelen-GIMV niet op de markt zou handelen gedurende 12 maanden volgend op deze plaatsing. Degenen die het staaldossier hebben gevolgd, weten dat we ook daar verscheidene keren hebben afgesproken om een zogenaamde 'lock up' te respecteren. Ik ben op die vraag ingegaan.

In de nacht van 10 op 11 mei – de nacht van de crisis over Brussel-Halle-Vilvoorde – hebben we beslist om in het licht van de markt- en prijsrapportering van 10 mei door het consortium de operatie te laten starten op 11 mei, zonder richtprijs naar buiten. Intern werd de afspraak gemaakt dat 34 euro per aandeel de bodemwaarde zou zijn. Het is goed om weten dat de BEL20 sinds 8 april met 3,75 percent was gedaald en het aandeel GIMV, dat veel gevoeliger is omdat het om private equity gaat, met 11 percent.

Vooraf op 9 en 10 mei werd de koers gedrukt door de verhandeling van veel hogere volumes dan normaal. Op 10 mei werden 114.000 aandelen verhandeld. Dat zijn er veel meer dan voor de gangbare 5.000 tot 10.000 aandelen. Degenen die de zaak hebben gevolgd en de krantenartikels hebben gelezen die in de loop van de 2 voorafgaande maanden zijn verschenen, zullen zien dat er een bijna constante band is tussen persartikels en duidingen enerzijds en verhandelde volumes anderzijds. Zo werden op 29 maart 115.000 aandelen verkocht. Op 4 april waren dat er 167.000. De markt wist uiteraard dat operaties mogelijk

waren. Ik zou echter niet graag bij de pechvogels zijn die op 4 april aandelen hebben gekocht aan 39,95 per stuk.

Net zoals dat in het staaldossier en in het textiel-dossier het geval was, is het ook hier niet aan de Vlaamse overheid om te speculeren. We hebben een plan opgesteld. Vanaf de eerste dag hebben we geprobeerd dit plan tot valorisatie minutieus te volgen.

Een ander belangrijk aspect was het belang dat we trachtten te hechten aan de spreiding van het aandeelhouderschap. Het consortium dat zich kandidaat had gesteld, ging bij de plaatsing van de 30 percent aandelen uit van de volgende verwachting: Verenigd Koninkrijk 50 percent; België 15 percent; Nederland 15 percent. Het belangrijkste deel van het saldo zou gaan naar Frankrijk en Zwitserland en enkele opmerkelijke belangstellenden uit Finland, Spanje en Italië.

Op 11 mei bleek rond 18 uur een brutovraag voor 30,5 miljoen aandelen te zijn genoteerd. Dat was merkelijk meer dan de 6.952.802 aandelen die waren aangeboden. Het orderboek was om 18 uur ingeschreven voor 30,5 miljoen euro. Uiteraard kwamen op het moment dat de plaatsing gebeurde, de eerste orders binnen tegen lagere prijzen. Naargelang er tijd verstreek, steeg de appetijt en dus ook de waarde van het aandeel. Bij de plaatsing van de 6.952.802 aandelen werd beslist er voor te zorgen dat de prijs van 34 euro per aandeel haalbaar was. De operatie werd goedgekeurd. Dit hield in dat de toewijzing aan de kopers voor slechts 25 percent kon gebeuren. We hadden geopteerd voor 30 percent. Het orderboek was echter vier keer groter dan wat op de markt beschikbaar was. We hebben steeds gezegd dat we maximaal 6,9 miljoen aandelen zouden verkopen. Dat betekent dat we slechts 25 percent van de kooporders konden inboeken. Dat gaf ons wel het voordeel om qua prijs en spreiding een aantal andere aspecten die waren opgenomen in de voorwaarden in rekening te brengen. Het was ook niet de bedoeling dat we aan rechtstreekse concurrenten zouden verkopen in private equity.

Er is gezorgd voor de gewenste internationale verruiming van het aandeelhouderschap van de GIMV. Zoals vooropgesteld, ging het grootste pakket via Londen naar het Verenigd Koninkrijk. Een belangrijk pakket ging naar België en Neder-

Van Mechelen

land. Daarnaast zijn er pakketten gegaan naar Zwitserland en Frankrijk. Een paar zeer kleine pakketten zijn naar Finland, Spanje, en Italië gegaan. Het bekend maken van het aandeel en de brede spreiding ervan is dus alleszins gelukt.

De bruto-opbrengst van de verkoop van precies 30 percent van het uitstaande kapitaal van de GIMV, zijnde 6.952.802 aandelen, bedraagt 236.395.268 euro. Zoals afgesproken, is dat 34 euro per aandeel. Het nettoresultaat moet nog worden berekend. Daarbij moet rekening worden gehouden met commissies aan het consortium voor de plaatsing, en dergelijke. Het nettoresultaat zal om en bij de 234 miljoen euro bedragen.

Mijnheer Verreycken, u vraagt me of bij de verkoop de discount op het GIMV-aandeel ten opzichte van de nettoactieve waarde te hoog is opgelopen. Dat is ook ongeveer het verhaal dat de heer Daems in deze commissie jaarlijks brengt naar aanleiding van de rapportering over de VPM en de GIMV. Hij zal dat ook dit jaar doen. Het jaarverslag is klaar. Een studie over de evolutie van de discount op de genoteerde aandelen van Belgische investeringsmaatschappijen sinds 1995 toont aan dat hun beurskoers op de Netto Actief Waarde tussen nu en 5 jaar geleden een gemiddelde discount van 30,5 percent heeft ondergaan. Dat is vrij veel. We zitten daar merkkelijk onder. Over de periode van de afgelopen 12 maanden gaat het om een discount van 22,8 percent.

In tegenstelling tot genoteerde industriële bedrijven blijken analisten investeringsmaatschappijen met hun portofolio van participaties in privé-ondernemingen minder doorzichtig in te schatten. Dat weegt natuurlijk op de discount van het aandeel.

Het consortium heeft een rapport overgemaakt aan het college. Ik heb de lijst met de roadshows bij: Brussel op 3 mei, Londen op 4 en 6 mei, Genève op 9 mei, Nederland op 9 mei, Parijs op 10 mei, Zürich op 9 mei. De werking was dus wel degelijk internationaal. Uit die roadshows is gebleken dat, conform het rapport dat werd opgesteld door Crédit Suisse First Boston / ING / Fortis, drie zaken bleven doorwegen bij de discount. De plaatsing van 30 percent van de aandelen in 1997 heeft niet overal de overtuiging doen ont-

staan dat de GIMV vrij was van overheidsinmenging. Men ging ervan uit dat een overheid die 70 percent van de aandelen had, onrechtstreeks nog altijd zou wegen op de investeringsbeslissingen. Zowel ik als mijn voorganger kan bevestigen dat dit nooit het geval is geweest. Vanaf het moment dat de GIMV op de beurs genoteerd was, hebben we ons, als politici, afzijdig gehouden bij het nemen van investeringsbeslissingen in de raad van bestuur. De markt moet dat natuurlijk wel aanvaarden als wij dat zeggen.

Bovendien was de handel in het GIMV-aandeel vele jaren beperkt tot amper 5.000 tot 10.000 aandelen per dag. Dat werkt uiteraard negatief ten aanzien van de lokale en internationale institutionele beleggers omdat er veel tijd nodig is om in en uit te stappen. Het was juist onze bedoeling om via de plaatsing van 30 percent de verhandelbaarheid en de aantrekkelijkheid van het aandeel te verhogen.

Ten slotte genoot het GIMV-aandeel een beperkte bekendheid. Het was dan ook nodig de deuren open te zetten, zodat we konden overgaan tot internationale netwerking.

Het is dus krankjorum vergelijkingen te maken met Belgacom. Een grote telecomoperator vergelijken met een private-equitymaatschappij is hetzelfde als appelen met peren vergelijken. Daarenboven heeft de Vlaamse Regering gekozen voor een private plaatsing, waardoor ze de controle blijft behouden op de GIMV. Dat was een duidelijk standpunt van de regering. Het spreekt dan ook voor zich dat de controlepremie die zou worden betaald indien met één strategische partner werd gewerkt, niet wordt gehaald. Doordat de Vlaamse overheid de controle behoudt en nog steeds 40 percent van de aandelen bezit, kan bij een volgende valorisatie vanzelfsprekend wel de bonus worden geïnd.

Mijnheer Verreycken, op dit punt van mijn toelichting en in antwoord op uw vraag over het 'opbellen van grote beleggers' en de 'effecten op de prijszetting' wil ik toch nog het volgende kwijt. Sinds 19 april 2005 was er een aankondiging vanwege het college namens de VPM. Daarin wordt gezegd dat een consortium is aangesteld 'om de mogelijkheid te verkennen van de eventuele plaatsing van 30 percent van het totaal aandeelhouderschap-GIMV door middel van een private plaat-

Van Mechelen

sing bij institutionele beleggers'. Sinds die dag was het dus duidelijk dat de operatie gestart was. Van dan af werden institutionele beleggers uiteraard benaderd om eerst in een niet-bindende bevraging naar hun respectievelijke interesse voor GIMV-papier te peilen. Iedereen die de financiële actualiteit volgt, wist dus dat een verkoop op til kon zijn. Die stap werd gevolgd door een bindende bevraging, waarop, in geval van succes, zeer snel moest worden gereageerd. Dat is net wat is gebeurd door de beslissing van het college om op 11 mei in één dag de plaatsing af te sluiten.

U hebt het in uw vraag over 'grote beleggers'. De consortiumbanken blijken zich gehouden te hebben aan het bevragen van institutionele beleggers. We zijn dat nagegaan in het boek van genoteerde aankopen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat een Nederlandse stichting of een patrimoniale holding van een vermogende familie ook beantwoordt aan de criteria van institutionele investeerder met een oogmerk op lange termijn.

Het verhaal gaat verder. Op 10 mei 2005 werd in de late namiddag in Parijs de laatste roadshow-presentatie gehouden. Het is mogelijk dat sommige speculatieve bestaande beleggers GIMV-papier op de markt hebben gebracht door een aandelenverkoop op 10 mei. De CBFA heeft inderdaad vastgesteld dat op 10 mei, op een moment dat niet meer gereageerd kon of moest worden, één groot pakket werd geplaatst. Vanzelfsprekend wordt deze zaak gecontroleerd door de CBFA.

De consortiumbanken die bij deze operatie betrokken waren, konden niet voor eigen rekening op de markt gaan. Men kan dus niet spreken van hun verrijking op de verkopen van 10 mei. Hetzelfde gold voor het college en elkeen die interne informatie had. De consortiumbanken die zorgden voor de plaatsing, waren dus niet gerechtigd om mee aan te kopen.

Achteraf bekeken schijnt de markt gelijk te geven aan de verkoper van 30 percent, aangezien de koers nadien lichtjes is gestegen en momenteel stabiliseert. De koers schommelt nu rond de 35 euro. Op 20 mei was de notering op de beurs 35,65 euro, op 19 mei 35,72 euro, op 18 mei 35,63 euro, op 17 mei 35,5 euro. Vanzelfsprekend heeft men ingetekend aan 34 euro.

Voor een koers die 5 percent of meer hoger lag, was er geen vraag. Dat bewijst ons nazicht van het boek der genoteerde plaatsingen. Overigens moet men bedenken dat 6,9 miljoen aandelen veel meer dan een jaar handel in het GIMV-aandeel betekent. Een van de doelstellingen – een grotere verhandelbaarheid van het GIMV-aandeel – wordt blijkbaar gehaald. Gisteren werden ongeveer 70.000 aandelen verhandeld. Dit aandeel maakt dus definitief deel uit van de beurs. Het is verhandelbaar en dus ook aantrekkelijk. Een van de doelstellingen was om op termijn de discount te zien dalen ten opzichte van de 'net asset value', zodat de aandelen die we overhouden aantrekkelijker zouden worden.

U had ook nog een punctuele vraag over de werkzaamheden van het college. Er zijn onvoorstelbaar veel contacten geweest: elektronisch, via correspondentie, contacten, rapporteringen, enzovoort. Het college heeft 17 formele vergaderingen gehouden.

We hebben gekozen voor een valorisatie. Ik heb die ook aangekondigd in de beleidsnota. Door de operatie met de NV Staal, die volledig is afgerond, en de operatie met de VPM-aandelen hebben we ongeveer 441 miljoen euro aan valorisaties. Daarvan is op dit ogenblik 151 miljoen euro door de Vlaamse Regering toegewezen: 75 miljoen euro gaat naar het Vlaams Innovatiefonds, 75 miljoen euro naar een fonds voor alternatieve financiering van infrastructuurnoden – welzijn, onderwijs, ziekenhuizen, rusthuizen, openbare werken – en 1 miljoen euro naar de NV Reproductiefonds Vlaamse Musea. Het spreekt voor zich dat we het saldo in de loop van de volgende begrotingsjaren met de nodige voorzichtigheid zullen toewijzen.

Dan was er nog een vraag over de effecten op de meerjarenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het klopt dat als een aandeel wordt verlaagd, ook het dividend verlaagt. We hebben bij het opstellen van de meerjarenbegroting rekening gehouden met een aandelenbezit van 25 percent plus 1. We behouden na de verkoop echter 40 percent. We zullen in de volgende meerjarenbegroting dan ook een positieve bijsturing kunnen verrichten.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitvoerige, volledige en gedetailleerde antwoord, zoals we dat van u gewend zijn. De grote vragen bij de verkoopoperatie van het aandelenpakket blijven voor mij echter bestaan.

U hebt uitvoerig aangetoond dat er een beslissing is genomen door het college en de regering, dat er allerlei plannen zijn opgemaakt en dat er stappen zijn gezet. U zegt dat de plannen minutieus zijn gevolgd en dat is ook correct. De vraag is echter of dit de juiste manier is om een groot aandelenpakket te verzilveren. Is dit de juiste manier om de maximale waarde van overheidsbezit opnieuw in het bezit van de overheid te brengen? Er is eerst een niet-bindende bevraging gebeurd en daarna een bindende. U sluit niet uit dat er telefonische contacten zijn geweest. Iedereen die met de markt vertrouwd is, ziet van mijlenver aankomen dat de verkoop zal gebeuren. Ik wil ook een van uw coalitieopstukken parafraseren: 'De juiste manier om aandelen te verkopen op de beurs is volgens mij niet door de fanfare te laten optreden op de trappen van het beursgebouw.' Dat is hier wel gebeurd. U hebt met zeer veel lawaai en media-artikelen iedereen gealarmeerd. U hebt daarmee datgene wat is gebeurd, in de hand gewerkt. De koers is gekelderde waardoor de Vlaamse overheid en de belastingbetaler een nadeel lijden van 30 miljoen euro, wat een fameus bedrag is.

Mijnheer de minister, was dit de juiste procedure? Het is niet aan mij om daar een antwoord op te geven, maar ik neem me voor om het hele pakket aan het Rekenhof over te maken. Ik zal het Rekenhof vragen of dit de goede manier is om een aandelenpakket van de overheid te verzilveren. Ik laat het antwoord over aan het Rekenhof, maar naar mijn aanvoelen is het dat niet.

De vraag is ook wat er gebeurd is in de cruciale dagen voor 11 en 19 mei. De financiële partners wisten dat er een verkoop zou gebeuren. Dat is nogal evident als men de fanfare laat optreden. Dat verklaart echter de spectaculaire gebeurtenissen nog niet van 10 mei waarbij er een plotse koersdaling was. Het aandeel had gedurende maanden rond 38 euro geschommeld, maar dook plots naar 34 euro. Hoe kan dat? In de media wordt duidelijk gesteld dat cliënten van banken vooraf zijn getipt.

De meest opvallende mededeling die u hebt gedaan, is dat het zou kunnen dat bestaande aan-

deelhouders van de GIMV op 10 mei wel degelijk hun aandelen hebben geplaatst. Dat is zuivere speculatie. De aandeelhouders mikten op een koersdaling om op die manier bewust de overheid te benadelen. U zegt dat de CBFA is nagegaan dat inderdaad in de late namiddag op 10 mei een groot aandelenpakket is geplaatst. Ik wilde als hypothese formuleren dat dit handel met voorkennis is, maar u hebt dit als feit bevestigd. Dit is een oneigenlijke praktijk en onwettig. Er zijn dingen gebeurd die ontoelaatbaar zijn. Het is een ondermijning van de normale spelregels op de financiële markt en het slachtoffer zijn we allemaal, de Vlaamse overheid in haar geheel.

De voorzitter: Mijnheer Verreycken, u beseft toch de draagwijdte van uw woorden?

De heer Rob Verreycken: Absoluut, mijnheer de voorzitter.

Ik heb de minister enkele keren horen zeggen dat hij door de CBFA in de loop van de procedure op de hoogte is gehouden. Ik neem daar akte van. Als er duidelijke aanwijzingen zijn dat er in de late namiddag van 10 mei een aandelenpakket is geplaatst en dat het absoluut niet is uitgesloten dat het om bestaande aandeelhouders van de GIMV gaat, dan vraag ik of u of de Vlaamse Regering een formele klacht zal indienen bij de CBFA? Ik voeg er meteen aan toe dat ik een klacht heb klaarliggen. Ik heb deze vanmorgen geschreven, maar wilde eerst uw antwoord afwachten om te beslissen of ik deze al dan niet zou indienen. Wat u hebt gezegd, neemt voor mij elke twijfel weg. De klacht moet worden ingediend! Zult u of zal de Vlaamse Regering ook een formele klacht bij de CBFA indienen?

De voorzitter: De heer van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb zelf als minister van Economie de GIMV naar de beurs gebracht in 1997. Dat was een erg delicate operatie waar heel wat vragen bij werden gesteld, maar uiteindelijk is het wel doorgegaan.

Mijnheer Verreycken, het gaat hierbij om een publieke overheid die dit in een regeerakkoord heeft geschreven. De overheid moet dit aankondigen en de beslissingen zijn publiek omdat de regering de opdracht geeft. Dat is een heel andere

Van Rompuy

zaak dan een privé-onderneming die dergelijke operatie doet en waar er geen publieke belangstelling voor is. U moet rekening houden met het publieke element als u dit beoordeelt.

U zegt dat er maximale waarde voor de overheid moet zijn. Dergelijke plaatsing moet echter niet automatisch betekenen dat er een maximale opbrengst wordt gegarandeerd. Bij een significante participatie van strategische partners zouden we er waarschijnlijk meer uit hebben kunnen halen.

Maar er is ook de stelling die onze fractie dikwijls heeft verdedigd, namelijk dat we heel de GIMV ook zouden kunnen verkopen en dus privatiseren. Ook door andere fracties werd die optie soms verdedigd. Soms wordt verklaard dat de GIMV haar functie niet langer vervult. Die verklaring slaat voornamelijk op het startersgegeven en de meerwaarde van de GIMV voor een aantal risico-initiatiefgroepen in onze economie. Doordat de GIMV beursgenoteerd is, wordt een te grote 'market constraint' ingebouwd in de activiteiten. Daarom wordt door sommigen gevraagd om consequent te zijn door de GIMV volledig te privatiseren en de kernopdrachten ervan via een ander vehikel uit te voeren. De keuze voor de volledige privatisering werd niet gemaakt.

Ik heb altijd erg huiverig gestaan tegenover een verkoop bij strategische partners die wellicht meer zouden hebben opgebracht, want dan liepen we het risico dat één groep 30 procent van de aandelen zou hebben verworven. Het klopt wat de minister zegt: er bestond geen enkele garantie dat die groep uiteindelijk nooit andere objectieven zou hebben dan de GIMV voor ons moet hebben, namelijk met risicokapitaal strategische investeringen in onze economie bevorderen. Het zou kunnen dat een dergelijke groep gewoon aan 'asset stripping' doet, de portefeuille systematisch liquideert en daar de meerwaarde van opstrijkt, maar waardoor er geen GIMV meer zou overblijven. Deze optie werd blijkbaar wel onderzocht, maar niet genomen.

Zoals de minister uiteenzette, bleef de derde optie over, waarbij er nog een spreiding was van degenen die de aankopen verrichtten en een diversificatie mogelijk werd gemaakt. Ik kan me vinden in wat is gebeurd. Er wordt hier gesproken van

42 euro en zo meer, maar de minister heeft erop gewezen dat er terzake altijd sprake is van een zekere discount. Dat is nu eenmaal zo. In 1999 of 2000 heeft mijn fractie zich verzet, door middel van een onthouding of een tegenstem, tegen de beslissing van de Vlaamse Regering om 30 procent te valoriseren. De markt heeft ons gelijk bewezen. In 2001 was er de grote crisis in de technologische sector. De portefeuille van de GIMV stond onder invloed van de beurscrisis en van 11 september. Uiteindelijk was het niet mogelijk om het plan uit te voeren.

Mijnheer Verreycken, nu is het klimaat anders, maar toch mogen we niet denken dat we er zomaar een bedrag op kunnen plakken, zoals 42 euro. We kunnen niet zomaar stellen dat de overheid de 'private placement' niet heeft gehaald, waardoor het overheidsgeld werd verkwanseld. Mijn fractie staat zeker niet achter dat soort redeneringen.

De opbrengst van 236 miljoen euro kon een of twee jaar geleden zeker niet worden verwacht. Er waren andere getallen vooropgezet. Als men daar 150 of 180 miljoen euro uit zou halen, had men een heel goede prestatie geleverd. Een jaar geleden, toen het Vlaams regeerakkoord is afgesloten, werden ook getallen genoemd. Ze stonden niet in een Atoma-schriftje, mevrouw Eeckhout.

Voor alle stappen die zijn gezet, werden de procedures tot in detail gevolgd. Het is altijd mogelijk dat zich op de markt een andere beweging voordoet. Laat ons dat overlaten aan de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, die de zaak tot in de details opvolgt. Ik heb hetzelfde meegemaakt toen de GIMV is geplaatst. Toen was de heer Duplat nog voorzitter van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. Wij zijn er verschillende keren naartoe gegaan om het uit te leggen.

Iets doen wat het daglicht niet mag zien, is tamelijk goedkoop. Men moet voorzichtig zijn als men zoiets poneert. Wat is gebeurd, kan de goedkeuring van onze fractie wegdragen.

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen: Ik sta verwonderd bij de woorden van de heer Verreycken. Nu doen we het op een transparante manier, zoals het een

van den Abeelen

overheid past en nu wordt het verwijt gemaakt dat het niet is gebeurd op de canapé. Zo heb ik het althans begrepen. Men had het moeten aftoetsen met geheime telefoongesprekken. Dan was de prijs hoger geweest. Ik zie mij hier al zitten in dezelfde commissie. Het Vlaams Belang was dan zeker op onze rug gesprongen en had geroepen dat het om de oude politieke cultuur ging. Nu wordt alles transparant gedaan, en bovendien op een goed moment.

We kunnen de zaak ook omdraaien. Het aandeel van de GIMV heeft ooit 18 euro gestaan. Dat is niet erg lang geleden. Het was een tweetal jaren geleden, in 2003. Toen was er misschien nood om te verkopen en had men gezegd dat het te goedkoop was. Het is vrij duidelijk dat er toen een dipje was. Als iedereen zou weten wanneer de beurs op haar hoogtepunt stond, was ik geen parlementariër. Dan zou ik alleen maar aandelen kopen en zat ik thuis achter mijn scherm en had ik een boot aan de Côte d'Azur of aan de Spaanse kust en verkocht ik op het hoogste punt en kocht in op het laagste. Dat is zo ongeveer wat u zegt. De Vlaamse Regering zou Madame Blanche moeten spelen en weten wanneer het moment rijp is.

De regering omringt zich met alle mogelijke adviezen en experts. We komen tot een prijs die vrij hoog ligt. Onze fractie is van oordeel dat het een goede prijs is. Deze week is de prijs eventjes 35,8 geweest. Dat is wat men de beursfluctuatie noemt. Er is inderdaad ruchtbaarheid aan gegeven, maar in het kader van een totale transparantie die door u zo wordt aanbeden.

De manier waarop het gebeurt, is vrij intelligent. Een overheid verkoopt haar aandelen niet om te speculeren en zeker niet als een privé-belegger. De overheid heeft nog een maatschappelijke taak. De GIMV moet blijven functioneren als een verankeringsvehikel voor een aantal Vlaamse industrieën. Ik denk bijvoorbeeld aan Barco. Vandaar dat de asset stripping, waar de heer Van Rompuy naar verwees, niet zou gebeuren. Stel u voor dat een van beide partners het had kunnen kopen. Dan zou Barco vrij snel ontmanteld zijn en had dit tot gevolg gehad dat de tewerkstelling in Vlaanderen verminderde en onze technologie was verkocht.

Door dit te doen, wordt de free float enorm verhoogd. Zeer belangrijk voor de waardering van

een aandeel is de verhandelbaarheid, zonder dat de golden share wordt weggegeven. Eigenlijk doet de Vlaamse overheid een dubbele operatie: ze valoriseert een deel én houdt de golden share. De bonus die ze vandaag had kunnen incasseren, blijft behouden indien ze in een volgende fase nog tot een verkoop zou willen overgaan. Het is een goede beslissing slechts 30 percent te verkopen.

Door de roadshow en de spreiding van de aandelen in verschillende handen en – vooral – verschillende landen verhoogt ze daarenboven de visibiliteit van het aandeel en de verhandelbaarheid. GIMV wordt bekend en zit in portefeuilles her en der verspreid. Dat zal het aandeel ten goede komen. De taak die de GIMV zich heeft gesteld, wordt daardoor gevrijwaard.

Net zoals de heer Van Rompuy vind ik dat het de taak is van de CBFA om mogelijke malversaties of voorkennis te controleren. De regering is trouwens enkel aandeelhouder van de PMV. Het is dan ook niet aan de regering om klacht neer te leggen. Indien dat nodig zou blijken, moet de klacht uitgaan van de PMV.

Mijnheer de minister, mijn fractie kan niet anders dan de regering feliciteren voor de intelligente manier waarop de zaak is aangepakt.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Van Rompuy en de heer van den Abeelen voor de appreciatie van deze moeilijke transactie. Het gaat hier om een publieke overheid die met belastinggeld werkt. We hebben zowel het voorzichtigheidsprincipe gerespecteerd als transparant gewerkt, met alle voor- en nadelen die daaraan zijn verbonden.

We hebben een aantal grote doelstellingen bereikt. Ik verwijs hierbij naar een aantal uitspraken van de voorzitter van de VPM. We zijn geslaagd in de internationale spreiding van ons aandeelhouderchap en de mogelijkheid om op die manier de netwerking van de GIMV uit te bouwen. We zijn nu bekend op de Londense en Parijse beurs. Dat is een belangrijke stap voorwaarts.

De 'lock-up' geldt voor 12 maanden. Het is aan de Vlaamse Regering om te gelegener tijd besluiten te nemen. Op dit moment zijn de elementen

Van Mechelen

daarvoor niet aanwezig. We houden ons aan het gegeven woord. We hebben nog steeds 40 procent aandelen in ons bezit. We houden daarmee de controle op de GIMV. Via de GIMV hebben we met 30 procent van de aandelen bijvoorbeeld jarenlang de controle op Barco gehad. Dat was onder andere van belang voor de tewerkstelling. We hebben voorzichtig maar toch met doortastendheid gewerkt. Ik maak van de gelegenheid gebruik om de drie leden van het college te danken.

Mijnheer Verreycken, er wordt samengewerkt met de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. Het komt die instelling toe om als toezichthouder van de handelingen op de beurs de zaak te volgen. Ik wil er nog eens op wijzen dat op 29 maart 115.000 aandelen werden verhandeld en op 4 april 167.000. Er was dus al een hele beweging aan de gang. Ik laat het aan de Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen om de zaak verder te onderzoeken.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, ik neem akte van uw bijkomende verklaring. U zegt dat de Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen het laatste woord heeft. Ik kan me daarin vinden. Ik betreur enkel dat u en de Vlaamse Regering niet de aangewezen stap zetten, namelijk een formele klacht indienen. Ik blijf dan ook bij mijn voornemen om dat te doen. Normaal gezien beschikt de CBFA over de mogelijkheid om bij eventuele aanwijzingen van problemen een onderzoek op te starten. Als ze een formele klacht ontvangt, dan moet ze dat doen. Ze zal dan de secretaris-generaal aanduiden als auditeur.

Ik neem aan dat op het moment dat het onderzoek is afgerond, we de resultaten zullen krijgen. We kunnen de zaak dan opnieuw bespreken in deze commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.29 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

